

בית שאינו מרובע לא מיטמא בנגעים

ב: הריני נזיר - קבלת נזירות

ט	הריני נזיר מגרוגרות ומדבילה
	אין אדם מוציא דבריו לבטלה (2)
	תפוס ל' ראשון או אף בגמר דבריו אדם נתפס (4)
	אי נשאלין על הקדש (2) ונזירות המתנדב שלא כדרך המתנדבים (2)
	נדר להביא מנחה משעורים ובלי שמן ולבונה וכ"כ (1)
י	אמרה פרה או דלת זו הריני נזירה
	נזר על תנאי אם לא עמדה פרה זו, ועמדה מאליה
יא	מזגו לו כוס יין ואמר הריני נזיר ממנו
	הריני נזיר ע"מ שאהא שותה יין ומטמא למתים
	נזירות ושאלה על נזירות לחצאין (3)
	מתנה על מה שכתוב בתורה (3)
יב	הריני נזיר אבל סבור שחכמים יתירו לי לשתות יין
	הריני נזיר ועלי לגלח נזיר ואמר חברו ואני
	עשה שליח לקדש לו אשה סתם אסור בכל הנשים
	חזקה שליח עושה שליחותו (2)
	גוזל שפרח מקן מחוסרי כפרה קבוע ופריש (6)
יג	אין ממנה שליח בדבר שהמשלח לא יכול לעשותו (1)
	שלוחו של אדם כמותו (4)
	הרי עלי לגלח חצי נזיר
	הריני נזיר לכשיהיה לי בן או ולד
	ספק נזירות (3)
יד	הפריש קרבן על ספק נזירות ואח"כ נתחייב ודאי
	הריני נזיר לכשיהיה לי בן וכי"ב ואמר חברו ועלי
	הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן וההיפך
	הריני נזיר לאחר כ' ומעכשיו ל' או ק' יום וכי"ב
	נזירות שמשון אין נשאלין עליה
טו	אמר הריני כמשה ב' באדר
	הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן ונטמא בימי בנו
	נזיר מצורע שנטמא במת
	נזיר שנטמא ביום גילוח שיער
	קדש שער בדם ונטמא
טז	איסורי נזיר אחר מלאת קודם שגילח
	הריני נזיר לכשיהא לי בן ונזיר ק' יום
	מקצת יום אי ככולו (8) ואי עולה לכאן ולכאן
	זב וזבה שראו בשביעי לספירתם אחר שטבלו (2)
	ג: מי שאמר - נזיר שנטמא
טז	זמן תגלחת בסתם נזירות ובנזירות לימים
	נזיר שנטמא ביום מלאת נזרו (2) ואחר מלאת
	נזר בהיותו טמא או בבית הקברות
יז	נזר בבית הקברות אי בעי שהיה למלקות
	ימי חלוטו של מצורע בימי נזירותו (1)
יח	נזיר שנטמא ונטהר מאימתי מונה נזירותו (1)
	נזיר שנטמא וחזר ונטמא לקרבן
	לילה אי הוי מחוסר זמן (3)
יט	אשה שנזרה ונטמאה ואח"כ הפר לה בעלה
	בעל המפר נדרי אשתו מיעקר עקר או מיגז גיז (1)

פרקים

א:	כל כנויי נזירות - קבלת נזירות
ב:	הריני נזיר - קבלת נזירות
ג:	מי שאמר - נזיר שנטמא
ד:	מי שאמר - התפסת נזירות
ה:	בית שמאי - הקדש ונזירות בטעות
ו:	שלשה מינין - איסורי ותגלחת נזיר
ז:	כהן גדול - טומאת כ"ג ונזיר
ח:	שני נזירים - ספק טומאת נזיר
ט:	הכותים אין להם - טומאת התהום
ב.	
ט.	
טז.	
כ:	
ל:	
לד.	
מז.	
נז.	
סא.	

א: כל כנויי נזירות - קבלת נזירות

ב	ידות וכינויי נזירות
	ידים שאין מוכיחות אי הויין ידים (2)
ג	אי בעינן פיו ולבו שוין (2)
	נזיר הוי חוטא (2)
	נדר בל' הריני מסלסל, מכלכל, עלי לשלח פרע, ציפורין
	נשבע בל' ימין או שמאל
	נזירות לחצאין (2)
ד	נזיר בשתיית יין מצוה
	משקין המשכרין שאינן מענבים לנזיר ולמקדש
	איסור אי חל על איסור (5)
	איסורי נזיר מצטרפין זל"ז (2)
	שיעור לחיוב מלקות במאכלות אסורות (1)
ה	נזיר שמשון
	בין נזיר עולם לנזיר שמשון
	התפסה בדבר הנדור ולא האסור (3)
	התפס נדרו בבכור (2)
	נזירות כשרים (3)
ו	אבשלום היה נזיר עולם
	לימוד ג"ש באמצעות מילים דומות ולא זהות (4)
	סתם נזירות ל' יום
	מקצת יום אי ככולו (7)
	נזיר שנטמא ביום מלאת נזרו (1)
ז	עד אי עד בכלל (6)
	אין מונין ימים לשנים (2)
	הריני נזיר אחת גדולה או קטנה או עד סוף העולם
	הריני נזיר ויום א', ושעה א', א' ומחצה
	הריני נזיר ל' יום ושעה א'
ח	הריני נזיר ל' יום ויום א'
	אי דורשין ל' יתרה של אדם (1)
	הריני נזיר כעפר הארץ, כשער ראשי וכחול הים
	הריני נזיר מלא הבית או מלא הקופה
	הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני
ט	הריני נזיר כמנין ימות החמה
	אי מעייל איניש נפשיה לספיקא (3)
	ספק נזירות (2)
	הריני נזיר מאה או אלף שנים
	הריני נזיר ואחת ועוד ושוב

ל	הקדש טעות אי הוי הקדש (1)
לא	טיב שור שחור, לבן או אדום נזר והפריש בהמה לקרבן והתירו לו נזירותו נזר ועבר על נזירותו, אי עלו לו הימים לנזירותו הקדש טעות אי הוי הקדש (2)
לב	תמורה בטעות אי הוי תמורה (1) הקדש תשיעי ואחד עשר במעשר בהמה (1) פתיחה להתרת נזירות בנוול נזירות טעות לא ניתנה נזירות אלא להפלאה
לג	ספק נזירות (4)
לד	תלה נזירותו בזחות כוי כחיה או כבהמה
ו: שלשה מינין - איסורי ותגלחת נזיר	
לד	איסורי נזיר איסור עליו ולולבי גפן לנזיר כלל ופרט וכלל או ריבוי ומיעוט וריבוי (3) מקור לדרשת פרט וכלל ופרט דעת ראב"ע שאין נזיר לוקה אא"כ אכל ב' חרצנים וזג בין כלל ופרט וכלל לפרט וכלל ופרט בין פרט וכלל למיעוט וריבוי היתר מצטרף לכשיעור של איסור (2)
לו	איסור הקטרת שאור בכשלהוא (2) אכילת קזית בכדי אכילת פרס מתערובת איסור (2)
לז	טעם כעיקר באיסורי אכילה (2) ב' כתובין הבאין כא' אין מלמדן (4) איסורי נזיר מצטרפין זל"ז (3)
לח	הלכות ששיעורן ברביעית שיעור שתית יין לנזיר בכזית או ברביעית נזיר חייב על כל לאו בפני עצמו נזיר שאכל כמה דברים היוצאין מן הגפן לאו שבכללות (2) נזיר העובר על נזירותו לוקה משום לא יחל דברו
לט	נזיר שגילח או שגילחוהו בעל כורחו נזיר שגילחוהו בעל כורחו ושיירו בו כדי לכונף ראשו שער גדל מהשורש או מסופו נזיר שגילח אחר מלאת גילוח האסור בנזיר תגלחת נזיר בסוף נזירותו דוקא בתער
כ	שיעור גילוח נזיר למלקות, גילוח טהרה וסתירה מצות גילוח נזיר, מצורע ולויים כל שערן ובתער
כא	עשה ול"ת ויכול לקיים שניהם (4) המקור לעשה שדוחה ל"ת (3)
כב	נזיר שגילח ושייר מקצתו רובו ככולו דאו' נזיר שגילח ושייר ב' שערות וצמח שעריו או נשרה א' חפיפה וסירוק שיעור נזיר דשא"מ - גילוח נזיר התראות מחלקות באיסורי נזיר נזיר טמא שחזר ונטמא טומאה בחיבורין דאו' או דרבנן נזיר שנטמא ובא לאהל מת כאחד איסור נזיר לשהות במחיצת אדם גוסס

יט	נזיר הוי חוטא (3) דעת ר"א שנזיר שנטמא ביום הראשון אינו סותר נזיר שנטמא ביום מלאת נזרו (3) השלים נזירותו בח"ל ועלה לארץ טעם גזירת טומאת ארץ העמים עדים המעידים אותו שנזר ומכחישין זא"ז
ד: מי שאמר - התפסת נזירות	
כ	התפיס נזירותו בנזירות חברו תוך כדי דבור אי כדבור דמי (2)
כא	רבים שהתפיסו נזירותן זה בזה התפיס נזירותו באחר ואמר פי כפיו ושערי כשערו קיבל נזירות על אבר מאברי גופו התפיס נזירותו בנזירות אשתו הוי הקמה התפיס נזירותו בנזירות אשה והפר לה בעלה בעל המפר נדרי אשתו מיעקר עקר או מיגז גיז (2)
כב	נזיר הוי חוטא (4) התפסה בעיקרו של דבר או כדהשתא (2) אמר לאשתו הריני נזיר ואת ואמרה אמן
כג	נזרה והפר לה בעלה והיא לא ידעה התכוון לאיסור ועלה בידו היתר (1) ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם לוט ובנותיו עבירה לשמה יעל וסיסרא (2) טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים (2) קיום מצוות שלא לשמן (4) רות המואביה מזרע עגלון מלך מואב אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה (2) אפי' שיחה נאה
כד	נזרה והפרישה בהמות או מעות לקרבנותיה והפר לה שעבוד בעל לקרבנות אשתו מה שקנתה אשה קנה בעלה (1) שלמי נזיר שאין טעונין לחם
כה	נזיר שהפריש מעות לקרבנותיו ומת תמורת וולד עולה, שלמים, חטאת ואשם אשם שניתק לרעהיה ושחטו סתם (2) מעות הקדש סתומין שמעורב בהן דמי חטאת
כו	מעות קרבנות נזיר מפורשין וסתומין מעות קרבנות נזיר מפורשין חלקית בהמות קרבנות נזיר שלא קבען שוה כסף שהקדיש נזיר לקרבנותיו ולא קבען
כז	הסתב בעלים או חטא של קרבן חטאת (1)
כח	עד מתי מפר בעל נזירות לאשתו אב מדיר בנו בנזיר
כט	מצות חינוך אב לבנו שחיטת חולין בעזרה (1) חטאת עוף באה מספק ואינה נאכלת עד מתי אב מדיר בנו בנזיר
ל	בן מגלח על נזירות אביו גילוח שני בנים או בכור ופשוט על נזירות אביהם גילוח בן על נזירות אביו כשא' מהם נזיר עולם או טמא
ה: בית שמאי - הקדש ונזירות בטעות	

הקפת ראשו של גדול ע"י אשה הקפת כל הראש אי שמה הקפה	
עשה ול"ת ויכול לקיים שניהם (5) המקור לעשה שדוחה ל"ת (4) תגלחת מצורע דוחה אפי' עשה ול"ת העברת שיער גופו משום לא ילבש גבר שמלת אשה	נח
איסור לא ילבש גבר שמלת אשה ב' נזירים שע"א מעיד שא' מהם נטמא ומת א' מהם נזיר טמא ומוחלט בספק או בודאי	נמ
תגלחת נזירות טומאה וטהרה או צרעת אין עולות זל"ז	ס
ט: הכותים אין להם - טומאת התהום	
נזירות כותים, נשים ועבדים	סא
עבד חייב במצוות כאשה (2) גוי יורש את אביו (1) גוי אינו מקבל טומאה	
עבד שנזר, נדר או נשבע עבד שנזר וברח מאדונו	סב
טומאת התהום בנזיר ובעושה פסח המקור להיתר טומאת התהום בנזיר ועושה פסח (2) נזיר שנטמא בטומאת התהום תוך מלאת ונודע אחר כך המוצא מת מושכב לרוחב הדרך (2) איזו היא טומאת התהום (2) ספק טומאה צפה	סג
ספק טומאה הנגררת והנזרקת נזיר ועושה פסח שנטמא בטומאת התהום בז' לטהרתן מצא מת א' או יותר אי נוטלו או מניחו במקומו	סד
תפוסת המת הניטלת עם מת שנמצא ספק נגעים בז' דרכים בודקין את הזב טומאת זב לאונסו אחר שנזקק לזיבה הכה חברו ואמדוהו למיתה, הקל והכביד ומת (1)	סה
טומאת זב מספק אחר שנזקק לזיבה טומאת שכ"ז של זב שמואל אי היה נזיר מבטן גדול העונה יותר מן המברך (2)	סו

טומאת כהן לקרוביו כשגוייתן חסרה גדר מת מצוה (2)	מז
הבדלים בין איסורי נזיר אחר שטימא או גילח נזיר תגלחת נזיר שנטימא טבול יום של זב כזב	מז
תגלחת נזיר טהור נזיר שהביא ג' בהמות ולא פירשן מקום גילוח נזיר טהור נזירה מגלחת במדינה ולא במקדש שילוח שער תגלחת הנזיר תחת הדוד תנופת הזרוע בשלה, חלה אחת ורקיק אחד מאימתי מותר הנזיר בשתיית יין וטומאה למתים	מח
תגלחת ותנופה אי מעכבין בנזיר תגלחת בנזיר ממורט צריך ואין לו תקנה (2)	מז
נזיר שגילח על זבח ונמצא פסול נזיר שגילח על א' הזבחים שלא לשמן נזיר שגילח על שלמי נדבה נזיר שנזרק עליו דם א' הזבחים ונטמא	מז
ז: כהן גדול - טומאת כ"ג ונזיר	
נזיר וכ"ג אין נטמאין לקרוביהן אבל נטמאין למת מצוה סדר עדיפות טומאת נזיר וכהנים למת מצוה	מז
נזיר וכהנים אינן מזהירים מלהטמא חוץ מטומאת מת טומאות שהנזיר מגלח עליהן תלמידי ר"מ לפני ר' יהודה (1)	מח
נזיר מגלח על טומאת כזית נצל מן המת טומאת נצל אדם ונצל בהמה טומאה בבשר נבלה שאינו ראוי לאכילה (1) נצוק אי הוי כמחובר לטומאה (1)	נ
נזיר מגלח על טומאת מלא תרודו רקב מן המת טומאת מלא תרודו רקב מן המת העומד לגזוז אי כגזוז דמי (2) עובר אי הוי ירך אמו (2) שרץ האסור ומטמא משום בריה כשחסר אבר	נא
נזיר מגלח על טומאת שדרה וגולגולת מן המת נזיר שנטימא ברובע עצמות משדרה וגולגולת אי מגלח שיעור עצמות ודם המת לטומאה ולתגלחת נזיר תגלחת נזיר על טומאת אבר מן החי ומן המת	נב
נזיר שנטימא ונטהר מאימתי מונה נזירותו (2) טומאות שאין הנזיר מגלח עליהן טומאת ארץ העמים (3)	נג
נזיר שנטימא ונטהר מאימתי מונה נזירותו (2) אהל זרוק אי הוי אהל (3) ימי הסגרו, חלוטו וספרו של מצורע בימי נזירותו (2)	נד
טומאה שחייבין עליה על ביאת מקדש נזיר שנטימא ברביעית דם אינו מגלח	נו
ח: שני נזירים - ספק טומאת נזיר	
ב' נזירים שע"א מעיד שא' מהם נטמא ספק טומאה ברה"ר וברה"י מסוטה (1)	נז
תגלחת נזיר על ספק טומאה הקפת ראשו של קטן	